

134

~~24~~ 18 (A) (B) (C) (D)

- (1) गंगाष्टकम् Ganga Ashtakam
(2) राहुकेतुस्तोत्रम् Rahu Ketu Stotram
(3) तुलसीवचनम् Tulsi Kavacham
(4) नवग्रहस्तोत्रं सगर्तस्तोत्रायै
Navagraha Stotraangat Stotrani

134
18(A)

॥१॥

तप

गंगा॥

क्षीतुरगउरगःकोपिवावारणवावा राणस्यां यननमर
ताल्केरादुःखा सहि श्रुःनैवा न्यत्र प्रविलस मित्त कि कर
पि कारनमि स्रवारंसी मिश्रमरुमरु या विजितोभुमिपा
का कै नि कु पितं स्य भी कव तितं मो मा यु मि लु दितं
श्रोते मिश्र तितं त यत मि तितं वी चि भी रा दौ तितं दि
व्य स्त्री करचा स चामरु सर रु सं विज्य मान क दा दस्ये
हपरमे श्वरि त्रि पथ मे भा गि र वि स्य व पु ४ अ मि न वि
स व ल्लि पा द प ल स्य वि ह तो म द न म य न मो ले प्रा ति ती

वर
॥१॥

॥ श्री

श्री नाम च
५

श्री गणेशाय नमः मातः शैलशुतासपत्निवशुधाशृंगान
हानावलिस्वर्गानोहि निवेययंति भगवन्ति मागिरथीप्रार्थ
ये वतिरेव सतस्त्वदंबुपिवतस्त्वद्दीविमुपेष्टतः त्वन्नाम
स्मरजस्वर्पितदशः स्यन्नेशरीरव्ययः १ त्वतिरेतनुकोटि
त रंतरं मतो गंगो विहगोवरं त्वतिरेनरकांतकारणि
वपे मत्स्योथवाकच्छपः नैकान्यत्रमंदाघसिधुरघटा संघट
घंटारण्यकारणस्तैवैरिवति तालव्यस्तुतिर्भुपतिरुक्षीप ।

१३५/१३६

॥ श्रीगणेशाय नमः सहस्रोत्रं लिख्यते ॥ तस्यै हि वै यस्तमो राहुः कज्ज
 लाचलसन्निभः यः पर्वणि महाबायो गसते चंद्रमास्त्ररौ ॥ १ ॥ विष्णुना
 यस्य मूर्धा वैष्णोमक्षयतो मृतम् ॥ योजितो ग्रहभावेन त्वाम हंश
 रंगगतः ॥ २ ॥ एतां राहुस्तुतौ चैव य पठेच्च द्विजोत्तमः ॥ न भवेत्तदु
 वापीडातस्यापुश्च प्रवर्धते ॥ ३ ॥ इति नारदपंचरात्रोक्त राहुस्तोत्रं संपूर्णम् ॥
 केतुस्तोत्रं लिख्यते ॥ खंड उवाच ॥ मृत्युपुत्रः शिखीकेतुश्चानलोत्पात
 रूपधृक् ॥ बहुरूपश्च धूम्राभः श्वेतः कृष्णश्च पीतमृतम् ॥ १ ॥ क्षाया रूपो ध्व
 जः पुच्छो जगत्प्रलयकृत् सदा ॥ सद्रूपो द्रुष्टश्चेज्जंतूनां भयकारकः ॥ २ ॥
 नामान्येता निवेतोश्च नित्यं यः प्रयतः पठेत् ॥ केतुपीडा न तस्यास्ति सर्प
 चोराग्निभिर्जयं ॥ ३ ॥ दानंदद्याद्ग्राह जायते वैदूर्यं केतवे तदा ॥ यः पठेत्

प्रयतो नित्यं पक्षं पक्षाधमि वना ॥ ४॥ मुक्तः सर्वभयेभ्योऽपि सर्वान्ना
मानवा पुयात् ॥ ५॥ इति स्कंदपुराणे त्रैलोक्ये संपूर्णम् ॥ श्रीरक्षु

134
18 (B)

134
134

134
18c

श्रीगणेशाय नमः ॥ तुलसी कवचं तस्य प्रहमेव कृषिस्मृतः ॥ अनुष्टुप्
ॐ दइत्युक्तं तुलसी देवता स्वयं ॥ १ ॥ यो यत्कामयते यतः स तदा प्रोतिनि
श्रतं ॥ तुलसी श्रीमहादेवी नमः ॥ पत्रं जधारिणी ॥ २ ॥ दृशो मे पद्म
नयना श्रीसखी प्रवरो मम ॥ जिह्वं मे पातु शुभदा ॥ तिथ्या मयी मस
॥ ३ ॥ संधीं कलहारिणी पातु मुजो मे पापहरिणी ॥ करो पादो मे पातु
रुदयं विष्णु वल्लभा ॥ ४ ॥ पुण्यदामध्यं मे पातु नाभिं सोभाग्य ॥ धिनी
कटिं कुंडलिनी पातु अरुना रदवंदिता ॥ ५ ॥ जननी जानुनी ॥ जंघे
सत्रलवंदिता ॥ नारायण प्रिया पादो सर्वांगं सर्वरक्षिका ॥ ६ ॥ संकटे
विषमे दुर्गे भये वादे महा हवे ॥ तिथ्यन्ति संधयो ॥ पातु तुलसी सर्वतः सदा ॥ ७ ॥

व्र. इतिदंपरमंगुयंतुलस्याः कवचं शुभं ॥ मृतानाममृतत्वाय भीतानाम
मया यच ॥ ८ ॥ इति श्रीशिवप्रोक्तं तुलसीकवचं समाप्तमगमत् ॥
सम्बत् १८७७ पौष वद्यु चतुर्थी मंदवासरे श्रीरत्नशुभम्भ न त

134

1800

म. स्तो.

१

प्राचार्योदानवारिश्च सुरमंतीपुरोहितः॥२॥ कालजः कालरुद्र
दोचितगश्च प्रजापतिः॥३॥ विष्णुकृष्णस्तथासूक्ष्मो प्रतिदेवो ज्वलंग्रहः॥४॥
उदयास्तमध्याह्नपठेनीत्यसमाहितः॥५॥ पंचविंशतिनामानियः पठे
त्फलदानितु॥६॥ नवाधकाग्रास्तस्य स्वयं देवोपिरक्षिता॥ कृते
तिविपुलशान्तिं सर्वपापप्रमेचनम्॥७॥ इति बृहस्पतिस्तोत्रं संपूर्णम्॥
अथ शुक्रस्तोत्रं लिख्यते॥ सुतिपाठं प्रकुर्याच्च प्रांजलिः प्रयतो द्विजः
यजमानः प्रयत्नेन शरत्पुयाद्रुक्तिं संयुतः॥८॥ नमस्तु भार्गवश्रेष्ठ
दादानवपूजित॥ वृद्धिरोद्य प्रकुर्याच्च वृद्धिर्जनमो नमः॥९॥ देव्या
निष्ठितस्तुभ्यं वेदवेदांगपारंगः॥ परं रातपसाधुदंशं करं लोकशंकरम्॥१०॥
प्राप्ता विद्यां जीविना रयंतस्मै शुक्रात्मने नमः॥ नमस्तस्मै भगवते भृगु

१

135 (16A)
श्रीगणेशाय नमः बुधस्तोत्रं लिख्यते ॥ श्रीहोचंद्रसुतः श्रीमान्मागंधायां
समुद्भवः ॥ अत्रिगोत्रश्चतुर्वीहः खड्गखेटकधारकः ॥ १ ॥ गदाधरो
नृसिंहस्थः स्वर्गनाभः शमान्वितः ॥ कृष्णवृक्षस्य पंचचर्द्द्वि विष्णुप्र
पूजितः ॥ २ ॥ ज्योतिषो बुधः पंडितश्चरौ हिरो यश्च सोमतः ॥ कुमारो रज
पुत्रश्च शैशवः शशिजंदनः ॥ ३ ॥ गुरुपुत्रश्च तारेयो विबुधो बोधनस्त
था ॥ सौम्यः सर्वगुणोपेतो रत्नदानफलप्रदः ॥ ४ ॥ एतानि बुधनामा
नि प्रातः काले पठेन्नरः ॥ बुद्धिर्विवृध्य तां याति बुधपीडान जायते
॥ ५ ॥ इति बुधस्तोत्रं संपूर्णम् ॥ अथ गुरुस्तोत्रं लिख्यते ॥ बृहस्पतिः
कश्यपे यो दयावान् शुभलक्षणः ॥ श्रीमान् शुभ
महान् मोक्षुते ॥ १ ॥ बृहस्पतिः सुरचार्यो देवो सि सुरपूजितः ॥

न० सो० ॐ नमः पुत्राय काव्याय नमः चोशन से कामात दैत्या चार्थी यशु काय
२ भार्गवाय द्विजमने १॥ कतवे कतु रूपायाम तसं जीवनी भूते पूर्व
गीवी रा वंध्याय कवये शूर मंत्रि शोर हितकर्त्रे च जगतां नेत्र
पायते नमः देव्यायाश्च गुरुवे कच विद्या प्रदायिने ३ कच
जीवित दात्रे च य पाति स्वपुत्राय च य पाति शाप दात्रे च
पंचको र्गायते नमः ४ इत्येकविंशति नामानि भार्गवस्य महात्मनः

३

पुत्राय वेधसे ॥४॥ तारामंडलमध्यस्थस्वभासाभासितांबर ॥ यस्योद
 येजगत्सर्वमंगलाहंभवेदिह ॥५॥ अस्तंयातेत्यरिभुंस्यात्तस्मैमंगलरू
 पितो ॥ त्रिपुरवासिनोदेत्यान्शिववादाप्रपीडितान् ॥६॥ विद्याया
 जीवयच्छुक्रानमस्तेभृगुनंदन ॥ यथातिगुरवेतुभ्यंनमस्तेवविनंदन ॥७॥
 वलिरज्यप्रदोजीवतस्मैजीवामिनेनमः ॥ भार्गवायनमस्तुभ्यंनम
 स्तेनमिंदुमन्मन्पूर्वगीवीरावंदित ॥८॥ जीवंपुत्रायकोविद्याप्राप्त
 तस्मैनमोनमः तमःशुक्रायकाव्यायभृगुपुत्रायधीमहि नमः कारणास्पाय
 नमस्तेकारणात्मने ॥ सावराजमिमं पुराणं भार्गवस्यमहात्मनः १० वः पठे
 च्छुण्णयादीपवभतेवाश्चिंतयत्तं फल ॥११॥ इति भृगुस्तोत्रे संपूर्णम् ॥

१३५/१६ (१६)

पुष्पमालाजयेति जये पताकाकाष्पसौमोदलसमया
दक्षपितकलिकलकाजाकृविनः पुनातु ५ यततात्त
तमालशालसरलन्यालालवल्लीलताछत्रेसूर्यक
रप्रजापरहितंशैषेदुकुजलंगायर्वामरुसियुकिनरव
युतुंगसस्तनास्फुलितंस्नानापप्रतिवासरंभवतुमेगं
गायतंनिरमलः ६ ॥ गंगुंवारिमनाहारिमुशुरि
चरनद्युतंत्रिपुरेश्वरिशीरधारिपापहारिमकुमा ७ ॥

गंगा

॥२॥

प्रपापहारिदुरिताशीताशीतरगंधारि शैलप्रचारिगिरराज
गुहाविदारिहकारिकापादरजापाहारिगंगपुनातुभूवनेशु
भकारीविहार॥८॥ गंगाष्टकं पठति यः प्रयतः प्रभाते काल्प्री
किना विरचितं शुभं हं मनुष्याः प्रक्षाल्य गात्रं कल्मीकं त्र्यपंक
माशुभांस्तनमसतति नैव नरो भगधौ ॥९॥ इति श्री काल्प्री
ना विरंता गंगाष्टकं समाप्तं स्वभक्त ॥ श्री रामायणमहा

॥१॥ ॥२॥ ॥३॥ ॥४॥ ॥५॥ ॥६॥ ॥७॥ ॥८॥ ॥९॥

॥३॥ गंगाष्टकं कीर्तितं